

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Forældres udførelse af hjælp til børn i hjemmet m.m., tolkning ved sociale aktiviteter, udvidede beføjelser til Ankestyrelsen og de sociale nævn, borgerstyret personlig assistance, styrket indsats over for kvinder og børn på krisecentre m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 14:33

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet.

Den første, der får ordet, er Venstres ordfører, og det er fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Det her lovforslag er jo en opfølgning på den satspuljeaftale for 2008, som alle Folketingets partier på nær Enhedslisten er enedes om. Og fra Venstres side synes vi, at det her lovforslag rummer en lang række vigtige initiativer og tager nogle initiativer, som vil komme en lang række mennesker med særlige behov til gavn.

Et af de punkter, som L 154 er med til at sikre, er, at forholdene for plejefamilier bliver styrket, fordi vi stiller krav om, at plejefamilierne skal på kursus, sådan at vi sikrer, at der er en vis pædagogisk tilgang, og vi også sikrer, at der bliver stillet nogle krav. Det er noget, der helt sikkert vil være med til at løfte niveauet på det her område.

Et andet punkt, som L 154 indeholder, er en del omkring kvindekrisecentrene i Danmark. Og der kan jeg klart sige, at vi i Venstre simpelt hen ikke vil acceptere, at kvinder, der flygter på krisecenter med deres børn for at komme væk fra en voldelig ægtefælle, ikke føler sig sikre på krisecentrene eller oplever, at der er en uklarhed omkring deres retssikkerhed.

Der har i medierne det sidste halve år været en del sager fremme, hvor kvinder på krisecen-

tre har fået en noget hårdhændet behandling, fordi der har været uklarhed om, hvad deres retsstilling egentlig var. Det kan vi simpelt hen ikke acceptere i Venstre, fordi vi mener, at når man er kommet derud, hvor man på grund af vold og trusler flygter til et krisecenter med sine børn, skal der skabes ro og sikkerhed om situationen, og så skal der skabes en ro omkring den enkelte person, sådan at man igen har mulighed for at kunne genopbygge sin tilværelse for at få ro til at tænke nogle tanker om, hvordan man kommer videre i livet.

Vi ved også, at mange af de børn, som flytter med deres mødre på krisecenter, har oplevet, at moderens samlever har slået hende og måske også har slået dem selv. Derfor er det også en væsentlig del af lovforslag nr. L 154, at børn over 6 år kan tilbydes psykologhjælp, sådan at de også kan komme videre i livet uden alt for mange sår på sjælen og alt for meget ubearbejdet frygt.

L 154 sikrer også, at forældre med et handicappet barn fremover kan være med til at træne deres børn i hjemmet efter dokumenterbare metoder. Det har længe været et ønske for mange familier og mange forældre med handicappede børn, at de selv kunne være med til at tage mere ansvar for deres børns udvikling og for deres børns læring. Men det er også klart, at vi er nødt til at stille krav vedrørende tilsynet, og vi er nødt til at stille krav om den dokumenterbarhed, der må være i de metoder, der bliver anvendt, og det lægger L 154 meget klart op til.

L 154 er også i høj grad et svar på nogle af de mange sager, vi har set det sidste halvår, med omsorgssvigt over for nogle af de svageste grupper i vores samfund – over for beboere, der bor på lukkede bosteder, hvor der har været sager fremme om, at de er blevet direkte vanrøgtet og i hvert fald ikke har fået den behandling, man kan forvente, når vi taler om nogle af samfundets svageste grupper.

I mange af sagerne er det også kommet frem, at pårørende og tidligere medarbejdere forgæves har taget kontakt til kommunen og forsøgt at råbe myndighederne op, men at det er sket uden held. Derfor er det vigtigt, at vi med L 154 gør det muligt for Ankestyrelsen selv at gå ind i sager og tage sager op. Det betyder ikke, at kommunerne får frataget deres ansvar. Ansvar for at sikre vores svageste medborgere vil også fremover ligge i kommunerne, men det skal altid være sådan, at man har et sted at gå hen, hvis

folk føler, at myndigheder overhører de råb om hjælp, de kommer med.

Derfor er det enormt vigtigt, at Ankestyrelsen får udvidet sine beføjelser med L 154, og det er også vigtigt at gøre alle pårørende, medarbejdere og andre opmærksom på, at man kan kontakte Ankestyrelsen, hvis man oplever svigt, overgreb eller andre sager, som man føler der skal gribes ind over for.

L 154 rummer også ret til tolkning ved sociale begivenheder, og for Venstre er det vigtigt, at de ca. 5.000 døve og hørehæmmede, vi har her i samfundet, også har mulighed for at deltage i sociale aktiviteter, altså i familiefester, i foredrag, i det foreningsliv, som er en del af det danske samfund. Og gennem det lille tilskud til tolkebi-stand, som der er, kan vi også hjælpe de mennesker til at have et mere aktivt liv.

Der er i høringsvarene rejst en række bekymringer om, om ordningen vil blive for administrativ tung, og om den måske vil komme til at gavne mindre, end man kunne ønske sig. Og der kan jeg sige, at det i hvert fald ikke fra Venstres side har været hensigten med lovforslaget, og at det er noget, vi vil være opmærksomme på i udvalgsbehandlingen, for det er ikke det, vi skal have ud af den positive indsats og det initiativ, vi nu tager for faktisk at gøre det lettere at få tolkning til sociale begivenheder.

Sidst, men ikke mindst indeholder L 154 en række forslag, som gør det lettere for personer, der har brug for hjælpere både til praktisk og personlig pleje, altså er en del af hjælpeordning, at få deres dagligdag til at fungere. Vi har jo i satsuljepartierne givet hinanden håndslag på, at vi til efteråret vil kigge på, hvordan vi også sikrer ansættelsesforholdene for hjælpere under hjælpeordning. Men der er ingen tvivl om, at initiativerne i L 154 omkring den borgerstyrede personlige assistance er et meget langt skridt fremad. Det glæder vi os i Venstre til at være med til at gennemføre, og vi ser frem til den videre behandling af lovforslaget.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 14:39

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, hvis Venstre under udvalgsarbejdet vil være med til at se på de problemer, som bl.a. døveforbundet har peget på der er i forhold til tolkning. Det er fuldstændig afgørende for de her mennesker, at vi får lavet en ord-

ning, der fungerer, så det håber jeg kan lykkedes under udvalgsarbejdet.

Det andet er til det sidste, som ordføreren var inde på, nemlig om hjælpere til personer med handicap. Det er noget, som vi længe har diskuteret, hvor der klart er behov for at lave en ændring. Men jeg kan ikke helt forstå, hvorfor Venstre ikke er parat til at sige, at det, der er afgørende, er, at personer med handicap selvfølgelig skal have retten til at bestemme, hvem der er i deres hjem, og hvem der tager sig af dem, men at selve arbejdsgiveransvaret, også i forbindelse med sygdom, graviditet, barsel osv., simpelt hen er for stor en byrde at lægge på den enkelte person med handicap. Det må i stedet for ligge hos kommunen.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:40

Ellen Trane Nørby (V):

Vi har det sådan, at vi synes, at der skal være mulighed for, at den enkelte person med et handicap har mulighed for selv at være med til at definere, hvilke rammer der skal være om den hjælpeordning, der er for personen. Der er rigtig mange mennesker, der er dybt afhængige af, at de har hjælpere 24 timer i døgnet, og der er mange, der egentlig ikke har lyst til at være arbejdsgiver 24 timer i døgnet. Ændringerne i lovforslaget giver jo mulighed for, at man kan lægge det over til en pårørende, man kan lægge det over til en organisation, og man kan også få en privat aktør ind, der styrer arbejdsgiveransvaret. Men der er også personer med et handicap – vi havde så sent som i sidste uge nogle af dem i deputation i Socialudvalget – som selv ønsker at være den, der har et arbejdsgiveransvar. Den mulighed ønsker vi ikke at fratage dem. Der skal være mulighed for, at man selv kan være med til at definere rammerne og selv kan være med til at tage ansvar i det omfang, man selv har lyst til.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:41

Line Barfod (EL):

Det, som jeg gik ind og problematiserede, var slet ikke spørgsmålet om at kunne definere rammer. Vi har set nogle sager, hvor hjælpere er blevet opsagt f.eks. i forbindelse med barsel. Hvis man har brug for hjælp 24 timer i døgnet, har man altså et problem, hvis ens hjælper lige plud-

selig bliver syg eller skal på barsel eller andet, for så skal man have en anden.

Her er problemet, at hvis det er den enkelte person med handicap, der står med det økonomiske arbejdsgiveransvar, er det en meget voldsom forpligtelse lige pludselig måske at skulle betale en erstatning på 100.000-200.000 kr., eller hvor meget det nu er. Derfor er spørgsmålet, om man ikke kan lægge det over til kommunen, så det ikke er den enkelte person med handicap, der pludselig står med det kæmpeproblem.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er fru Line Barfod og Enhedslisten jo ikke med i satspuljeforliget, men satspuljepartierne har givet hinanden håndslag på, at en af de ting, som vi vil drøfte til efteråret, når vi skal fastlægge den nye satspulje, er, hvordan vi får sikret ordentlige ansættelsesvilkår for de hjælpere, vi har til vores handicappede medborgere. Det er netop, fordi vi ved, at der også med den arbejdsmarkedssituation med den historisk lave arbejdsløshed, som vi har, er rigtig mange, der har svært ved at få hjælpere, der passer til dem, og hvor kemien også er, som den skal være, når man arbejder så tæt sammen, når man både får en personlig og praktisk hjælp. Så det er noget, som vil vi kigge på, og det er noget, som vi allerede har aftalt med hinanden at kigge på, når vi skal i gang med satspuljeforhandlingerne.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Så er det den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Lene Hansen.

Kl. 14:43

(Ordfører)

Lene Hansen (S):

Lovforslag nr. L 154 omhandler ændringer af lovgivningen vedrørende handicaphjælpeordninger, hjemmetræning til handicappede børn, social tolkning til døve, styrket indsats over for kvinder og børn på krisecentre, udvidelse af beføjelser til Ankestyrelsen og de sociale nævn samt krav til varigheden af kurser til plejeforældre. Det er alle sammen rigtig gode forslag, der er resultater af drøftelserne i satspuljeforhandlingerne, og vi kan støtte dem alle, men ønsker dog visse ændringer gennemført i forhold til det foreliggende forslag.

Det har længe været et stærkt ønske hos Socialdemokratiet at gøre den borgerstyrede per-

sonlige hjælpeordning bedre ved på den ene side at gøre ordningen mere fleksibel for den handicappede borger, så der bliver mulighed for at leve et liv, der ligger så tæt som muligt op ad alle andres hverdag, og samtidig sikre rammerne for, at de ansatte i hjælpeordningen kan få bedre løn- og ansættelsesvilkår.

Derfor har Socialdemokraterne i foråret 2007 sammen med de andre partier i oppositionen fremsat forslag om, at Folketinget skal sikre, at kommunerne får tilført de penge, der er nødvendige, for at hjælperne kan sikres den rette løn og de rette ansættelsesforhold. Det er rigtig glædeligt, at det med satspuljeforliget nu er sikret fra 1. januar 2009. Den handicappede borger kan fungere som arbejdsgiver for hjælperne, men kan også efter forslaget overdrage arbejdsgiveransvaret til en nærtstående, en forening eller en privat virksomhed. I tråd med den fleksibilitet, der ligger i forslaget, ønsker vi, at det også bliver muligt frivilligt at overdrage arbejdsgiveransvaret til kommunen, uden at en sådan ordning på nogen måde må svække borgernes arbejdslederansvar og selvstændighed. Vi vil derfor stille et ændringsforslag herom.

Vi kan også glæde os over at se et lovforslag, der indeholder realiseringen af en af Socialdemokratiets velfærdsrettigheder. Det drejer sig om den styrkede indsats over for kvinder og børn på landets krisecentre i form af familierådgivning før og efter en udflytning fra centrene. Forslaget vil forhåbentlig hjælpe med til at gøre det nemmere for voldsramte kvinder og børn at komme videre til et bedre liv uden vold efter deres ophold på et krisecenter.

Det er også meget positivt, at Socialdemokratiets forslag om et kursusforløb for plejeforældre er med i dette lovforslag. Det er utrolig vigtigt, at plejeforældre rustes bedst muligt til at hjælpe de udsatte børn og til det at være plejefamilie. Det er derfor vigtigt at understrege, at de 4 dage, som er foreslået, er et minimum. Vi ser gerne, at begge forældre får tilbud om obligatoriske kurser af længere varighed.

Også forslaget om at give forældre mulighed for at træne deres handicappede børn hjemme er en idé, som vi tidligere har fremsat som et beslutningsforslag. I lighed med første gang vil vi gerne understrege, at det er et tilbud til forældrene og ikke et krav. Det er heller ikke et spareforslag til kommunen, og forældrene skal ikke kunne bruge hjemmetræning, bare fordi de ikke ønsker et andet tilbud. For os er det barnets bedste, der tæller.

Afsnittet i lovforslaget, der drejer sig om en tolkning for døve ved sociale aktiviteter, vil vi foreslå bliver taget ud af forslaget. Det skyldes, at der er en udredning af området i gang, godt nok i et andet regi, og den udredning forventes færdig i september. Vi finder, at det er en smule forhastet at ændre på området nu, før redegørelsen foreligger. I øvrigt er denne del af lovforslaget blevet voldsomt kritiseret af brugerne.

Til slut vil jeg fremhæve den del af forslaget, der vil styrke retssikkerheden for bl.a. de mange bedsteforældre og plejeforældre, som ikke er enige i de beslutninger om samvær eller flytning af et barn til et nyt anbringelsessted, som kommunalbestyrelsen måtte træffe. De er ikke klageberettigede, men med vedtagelsen af dette forslag kan Ankestyrelsen fremover af egen drift beslutte at tage en sag op og pålægge kommunalbestyrelsen at træffe en ny afgørelse med en frist for, hvornår afgørelsen skal være efterlevet. Hvis Ankestyrelsen finder, at der ikke er handlet til barnets bedste, må afgørelsen gå om. Vi finder, at det er særdeles konstruktivt forslag, som uden tvivl vil komme mange pårørende til hjælp.

Med disse ord ser vi frem til et godt og positivt udvalgsarbejde.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren.

Den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Christian H. Hansen (DF):

Man kunne jo sige, at hvis det her forslag var min tegnebog, så ville jeg være glad, for det er en ordentlig moppedreng. Det indeholder i hvert fald mange elementer. Alle elementer er nogle vigtige elementer, som berører utrolig mange grupper.

Så skal jeg også lige sige, at når jeg står her, er det i stedet for vores handicapordfører, fru Tina Petersen, så jeg siger de bemærkninger, hun havde til forslaget. Nu er vi i samme parti, så vi er nogenlunde enige om de bemærkninger, vil jeg så sige. Det er jo i sig selv en god ting.

Det her med særlige dagtilbud og godkendelse af forældres udførelse af hjælp i hjemmet er jo en udmøntning, kan man sige, af Dansk Folkepartis B 20, som det også fremgår lidt af lovforslaget. I Socialudvalget blev der i februar 2007 i fællesskab skrevet en beretning, som alle partier med undtagelse af Enhedslisten tilsluttede sig. I

beretningen er der en omfattende politisk holdning, altså bemærkninger, fra samtlige politiske partier om, hvordan vi ønsker en lov skal se ud til disse forældre, som ønsker at træne og under-vise deres børn efter en alternativ metode. Så kan spørgsmålet fra Dansk Folkeparti være, om ministeren nu også har taget det nødvendige hensyn til den fælles beretning og også til høringssvarene. Når jeg nu nævner ordet hensyn, er det, fordi der er en tvivl om enkelte elementer i lovforslaget. De elementer vil jeg spørge ind til, og så forventer jeg, at ministeren allerede nu vil svare på dem. Der vil jeg sige, at der er jeg måske så lidt mildere og siger, at vi også kan tage noget af det under udvalgsbehandlingen og så få en skriftlig besvarelse af det.

Både i B 20 og i den fælles beretning kræver man, at alle metoder permanentgøres, og at alle alternative træningsmetoder sidestilles, altså at ministeren ikke udelukker nogen metoder, men at forældrene frit kan vælge. Vil det ske? Vil ministeren bekræfte, at det er sådan, forslaget skal forstås, og vil ministeren her forklare, hvad hun mener med at revidere ordningen? Er det, fordi ministeren er meget i tvivl, om det her nu er godt, eller har man planer om at ændre det? Endvidere vil jeg gerne have bekræftet, at ingen metoder udelukkes på grund af manglende dansk dokumentation, og at forældrene til de handicappede børn får lige adgang til at anke deres sag ved afslag fra kommunen, altså at forældrene kan indbringe deres afslag til det sociale ankenævn og til Den Sociale Ankestyrelse. De spørgsmål, som er stillet sammen med andre, vil også blive stillet, som jeg sagde, til udvalget, altså under udvalgsbehandlingen, og så vil vi gerne i Dansk Folkeparti have, at man får kigget på dem.

Med hensyn til borgerstyret personlig assistance, som også er en del af forslaget, kan Dansk Folkeparti også tilslutte sig det.

Til forslaget om tolkning, som har til formål at sikre personer med et hørehandicap ret til tolkning ved sociale aktiviteter med op til 50 timer årligt – dog kan i særlige tilfælde bevilges flere timer til en tolk – samt at man nu vil dække udgifterne ved tolkens deltagelse i sociale aktiviteter med et beløb på op til 500 kr. årligt, vil jeg gerne sige, at i Dansk Folkeparti kunne vi godt tænke os, at vi venter lidt med den her tolkedel og måske først får set på de bemærkninger, der kommer forskellige steder fra, og så kunne man lade det gå ud og få det bearbejdet ordentligt og lade det blive et særskilt forslag, når vi kommer

til næste samling. Det kunne være et ønske fra os. Jeg siger ikke, at der bliver flertal for det, men det kunne man jo så håbe. Jeg kunne høre, at der da var nogle, der gerne ville være med, og det kan være, der kommer lidt flere lidt senere på dagen.

En styrket indsats over for kvinder og børn på krisecentre synes vi er et meget vigtigt element. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at det forslag vil hjælpe kvinder og børn, som er i kontakt med krisecentrene. I forslaget forpligter man kommunerne til at yde rådgivning til både kvinder og børn ved fraflytning fra et krisecenter, altså igennem noget familierådgivning, og det tror vi er rigtig, rigtig godt.

Så må jeg sige, at den meget aktive ordfører, vi har i Dansk Folkeparti, fru Tina Petersen, jo har skrevet en utrolig lang tale, men jeg kan se på knapperne, at jeg ikke kan få lov til at sige det hele, men vi støtter altså elementerne i lovforslaget.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren. Det er fru Line Barfod.

Kl. 14:53

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at jeg har forstået ordføreren rigtigt, og at ordføreren er indstillet på, at vi skal se grundigt på det her med det sociale tolkeprojekt for døve og se på, om man ikke skal vente, til den store evaluering er kommet, som det fremgår af flere henvendelser. Det synes jeg er rigtig godt, hvis det er rigtigt forstået, at det er Dansk Folkeparti med på, nemlig at vi prøver at se på, om vi kan komme igennem med det i udvalget.

Det andet, jeg så vil spørge om, er det her med hjælperne til personer med handicap. Jeg vil høre, om Dansk Folkeparti ikke synes, det er rigtigst at sikre, at der er de økonomiske midler til, at de mennesker, der bliver ansat som hjælpere, også kan få løn efter overenskomsten, og sikre, at det ikke er den enkelte person med handicap, der risikerer at stå med et stort økonomisk problem i forhold til at skulle betale en erstatning for uberettiget fyring, eller hvad der nu kan være tale om, hvis der sker noget undervejs i ansættelsesforholdet, og at det er noget, vi er nødt til at se på frem for bare at gå ind og vedtage lovforslaget, som det ligger nu.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:55

Christian H. Hansen (DF):

Jeg kan sige om tolkedelen, at så er det fuldstændig rigtigt, at vi synes, vi skal pille det ud af det her lovforslag og så vente med det, indtil vi har fået alle de her processer i gang, og så i stedet for komme med et forslag, når vi kommer hen til efteråret, sådan at vi får gjort det helt rigtige. Vi kan godt være lidt i tvivl om, om det også er det, vi rammer, så det er en bekræftelse til det.

Med hensyn til overenskomsten til handicapshjælperne må jeg sige, at vi jo i Dansk Folkeparti gerne havde set, at det problem allerede var blevet løst under satspuljeforhandlingerne, men det, der blev aftalt, var, at satspuljeforhandlingspartierne sætter sig ned og kigger på det her område. Det er et af de elementer, vi synes der skal gøres noget ved, så vi regner med, at når vi nu får den her snak i den gode kreds af satspuljepartier, får vi løftet dem.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordfører-rækken. Det næste ordfører er SF's ordfører, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Overordnet vil vi gerne sige, at vi støtter forslaget – nu er vi jo også selv med i de her satspuljeaftaler. Men i SF synes vi generelt, at det er meget godt, når man laver de her forslag, at de ikke er en blanding af alt. Der er seks underpunkter i forslaget, og derfor har jeg tænkt mig at gå mere sådan pædagogisk til værks og prøve at tage dem et for et.

Når det handler om forslag, som vedrører børn, synes jeg, at det er enormt vigtigt, at vi ser tingene fra børnehøjde. Et af de første forslag handler om, at børn, som bor på krisecentre, kan få tilbudt psykologhjælp. I forslaget står der, at børnene skal være over 6 år. Jeg ved godt som sygeplejerske, at børn under 6 år kan have det lidt svært med psykologer, men man kan gøre det på rigtig mange forskellige måder. Man kan sagtens samle en gruppe børn og via legen gå ind og bearbejde nogle af de traumer, de har fået. Man kan også gøre det, at man tager deres mødre med, så man sidder sammen med børnene og deres mødre og bearbejder nogle af de ting, de har været igennem.

Derfor har vi i SF en ambition om, at når man skal gå ind og gøre en forskel for de her børn,

som har oplevet forfærdelige ting i deres meget korte liv, skal det gælde alle børn, dvs. både de børn, der er i krisecentrene, og som er under 6 år, og børn uden for. Jeg ved godt, at aftalen går ud på, at det her handler om børn over 6 år, og at det foregår i krisecentrene, men ambitionen må vel være, at når børn bliver udsat for vold, uanset om de er i krisecentrene – hvor moderen trods alt har ressourcer til ligesom at sige: Nu tager jeg kufferten og går – eller om de er uden for, er det rigtig vigtigt, at vi kan sikre en ordentlig bearbejdelse af de ting, de har været igennem. Det er en af de ting, som jeg synes man sagtens kan gå ind og arbejde videre med til næste år, eller når der er penge til det.

Med hensyn til mennesker, som har et handicap, og som skal inddrages, synes jeg, at det er meget vigtigt, at vi også går ind og kigger på de mennesker, som har under 20 timers hjælp om ugen. Man kan se, at der er nogle kommuner, der f.eks. kun bevilger 19 timer, for på den måde bliver de ikke ramt. Hvad gør vi f.eks. i forhold til børn og unge? Og når det handler om de mennesker, som arbejder med de her handicappede, hvordan kan vi så sikre, at de har ordentlige løn- og arbejdsforhold? Det ved jeg at både FOA og Danske Handicaporganisationer har påpeget i høringsvarene.

Det sidste, som der har været en del snak om, er de her mennesker med hørehandicap, og jeg kan forstå, at ministeren er gået i gang med at tage en snak med dem. De siger, at forslaget er enormt dyrt, og de siger også, at der er masser af bureaukrati forbundet med det, og det kunne jeg rigtig godt tænke mig at høre ministerens svar på. Hvor langt er man i de diskussioner?

Overordnet set er det et lovforslag, som indeholder minimumskrav, og vi ønsker virkelig fra SF's side et højere ambitionsniveau, når man skal ind og gøre en forskel for nogle mennesker, som i den grad har brug for støtte. Det glæder vi os til at gøre til næste år, men som sagt er vi med i forliget, så indtil videre er det godt nok.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, fru Vivi Kier.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Som det er blevet sagt, er det jo altså et lovforslag, som er en del af satspuljeaftalen, som alle partier er med i og har vedtaget bortset fra Enhedslisten. Man kan sådan lige indimellem blive

i tvivl om, hvorvidt alle partier er med på, at de er med i det her forlig.

Det er et stort, tykt forslag, som det blev sagt før fra Dansk Folkepartis side, men fælles for de mange elementer, der indgår, er jo, at de samlet er en del af satspuljeaftalen, og at de samlet er med til at styrke indsatsen for specielle udsatte grupper. Hver for sig kunne alle enkeltelementer fortjene en debat. Alle er nemlig rigtig gode og vigtige tiltag, og jeg prøver bare lige kort at ridse dem op:

Den borgerstyrede personlige assistance, som vi har været meget inde på, mener vi er et plus at vi får med her og nu.

Så er der større indflydelse til forældre med et svært handicappet barn, det vender jeg tilbage til.

Der er tolkningen ved de sociale aktiviteter, og der skal jeg gerne medgive, som det er sagt nogle gange af døveforbund, der har henvendt sig til os, at der ligger rigtig, rigtig meget bureaukrati i det her lovforslag. Det har i hvert fald på ingen måde været hensigten, så jeg er indstillet på, at vi kigger på det i udvalgsbehandlingen og sikrer os, at det ikke bliver et meget bøvllet forslag.

Så er der indsatsen for kvinder og børn på krisecentre med psykolog og familierådgivning. Det er rigtig, rigtig gode tiltag, der virkelig vil komme til at batte.

Der er de udvidede beføjelser til Ankestyrelsen og de sociale nævn, at man kan henvende sig og bede dem om at tage sig af nogle sager, hvor man ser meget sårbare, udsatte børn. Det synes vi er et stort, stort plus.

Så er der kurser til plejefamilier, som får børn med mange forskellige baggrunde ind i familien. Også det synes vi er nogle gode tiltag, vi som satspuljepartier er nået frem til og blevet enige om.

Hvorfor er det så lige, at jeg vil give et par ord med på vejen til det med forældres indflydelse på et handicappet barn? Det vil jeg, fordi det faktisk i tidernes morgen var en konservativ socialminister, som indførte en forsøgsordning for nogle kommuner til at afprøve det her. Jeg var lokalpolitiker på det tidspunkt og sad med det her område og har derfor fulgt det lidt tæt.

Man kan sige, at vi nu gør ordningen mere permanent. Forældre, som har et barn med et betydeligt handicap, får nu selv lidt mere indflydelse og medbestemmelse, og det betyder faktisk rigtig, rigtig meget for den enkelte familie.

Den forsøgsordning, der har været i gang, udløber jo ved slutningen af det her år, og der har været indsamlet erfaringer fra de der forsøgsordninger ude i kommunerne. Der har været nedsat en tværministeriel gruppe, som har fremlagt et forslag om, hvordan det her kunne gøres, så kommunerne får lidt større frihed, men også lidt tydeligere kan se, hvad det er, man kan bruge ordningen til. Når forældre inddrages aktivt, øges brugertilfredsheden og behandlingseffekten.

Så vil jeg godt, ligesom ordføreren fra Socialdemokratiet nævnte, sige, at det er meget, meget vigtigt, at der ikke sidder nogle forældre ude i det her land med et svært handicappet barn, som føler, at det nu er en tvang, at man eventuelt skal tage barnet hjem og selv påtage sig både træning og genoptræning, og hvad der måtte være. Det her skal alene ses som et tilbud til forældre, der har et overskud, og som har hørt om noget, de gerne vil have lov til at prøve af.

Mennesker i en sårbar situation skal have støtte og hjælp til at få en større livskvalitet. Det er de svageste i samfundet, vi skal give muligheder for et bedre liv. Det er konservativt hjerteblod, og derfor kan vi varmt tilslutte os hele lovforslaget.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Lovforslaget er jo en udmøntning af en lang række beslutninger, vi har truffet i satspuljekredsen, og her vil jeg gerne kvittere – det var det rigtige sted, jeg gjorde det nu – for et godt samarbejde om mange store og i virkeligheden vanskelige spørgsmål og prioriteringer, som også er vanskelige.

Jeg vil fremhæve nogle af forslagene:

Vi udmønter med dette lovforslag det beslutningsforslag, som hed B 20, fra 2006, hvor der var et meget stort flertal, der gerne ville give mulighed for, at forældre selv kunne træne deres handicappede barn hjemme og få tilskud og hjælp til det. Det er en af de meget svære beslutninger, for det kan være svært at vurdere, hvilke forsøgsbehandlingsmåder der skal gives tilskud til. Men nu har vi sat det i søen, og vi bakker det helt op – det har vi nu gjort fra radikal side hele tiden – og jeg vil, som andre ordførere har peget på, sige, at der jo ikke ligger nogen som helst be-

slutning om, at forældre skal bruge den her mulighed, men de kan gøre det.

Med hensyn til tolkning i forbindelse med sociale aktiviteter har vi også haft et godt samarbejde, og jeg tror, at vi skal have afbureaukratiseret lovforslaget. Det er min helt klare opfattelse, at det er ministeren og ministeriet helt parat til med de bemærkninger, der har været givet til lovforslaget, og også at vi løser den problemstilling, der er helt akut lige nu for projektet. Jeg har helt tillid til ministerens indsats.

Med hensyn til Ankestyrelsen synes jeg, at det er en rigtig god idé, at Ankestyrelsen nu af egen drift kan gå ind og give en tidsramme til kommunalbestyrelsen for, hvornår de skal gennemføre en given undersøgelse. Og de sociale nævner hører med i den her sammenhæng.

Vi vil også meget gerne understrege, at det er vigtigt, at Ankestyrelsen selv kan tage sager op om børns anbringelse eller flytning af børn og deres samværsmuligheder med f.eks. plejeforældre og bedsteforældre.

Endelig er vi også glade for, at de sociale nævnets afgørelser kan ankes til Ankestyrelsen. Det er jo et retssikkerhedsэлемент, der kommer ind her og bliver styrket.

Vi er stærke tilhængere af, at kvinder og børn på krisecentre får ret til familierådgivning og får den hjælp, der skal til. Det er jo i virkeligheden meget vanskeligt at følge kvinder, efter at de forlader kvindekrisecentre. Men her ligger der altså en forpligtelse for modtagekommunerne til at gå ind og være behjælpelige.

Endelig vil jeg gerne sige om den borgerstyrede personlige assistance, at vi selvfølgelig er tilhængere af den valgmulighed, der er, og vi er også tilhængere af, at arbejdsgiveransvaret kan placeres et andet sted end hos den borger, der skal bruge hjælpen. Vi har noteret os, at det kan ske hos en pårørende eller hos en brugerstyret forening eller en privat virksomhed, og jeg vil gerne spørge: Hvorfor i alverden kan kommunen ikke varetage den opgave? Det vil vi gerne bidrage til at kommunen kan komme til, at man også kan vælge kommunen. Gerne de tre andre muligheder, men også den kommunale mulighed.

Samlet set er forslaget udtryk for, at vi tager fat på en række områder, hvor vi forbedrer mulighederne for at løfte nogle svære opgaver i kommunerne og forbedrer mulighederne for de borgere, som har brug for en håndsrækning, så de kan få mulighed for deltagelse på lige vilkår

med andre borgere. Derfor er der stor opbakning til det.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, og det er fru Line Barfod.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

De foregående ordførere har jo været inde på, at det er et meget blandet forslag, så jeg vil nu prøve at se, hvor meget af alt det, der er nævnt, jeg kan nå at sige noget om.

Først til det med kvindekrisecentrene vil jeg sige, at jeg synes, det er et klart fremskridt, men jeg er enig med fru Özlem Sara Cekic i, at vi skal se på aldersgrænsen for børn, for børn under 6 år kan i den grad have behov for og få gavn af at få noget hjælp til at få bearbejdet de ting, de har været igennem. Så det håber vi at vi kan få ændret på under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til spørgsmålet om tolk til hørehandicappede håber jeg virkelig, at det under udvalgsarbejdet kan lykkes os at få taget højde for de indvendinger, der er kommet fra Danske Døves Landsforbund, dels i forhold til bureaukrati, dels i forhold til de erfaringer, der er høstet med det sociale tolkeprojekt, og i forhold til at se på, hvad vi kan gøre for at sikre en ordentlig kapacitet af tolke – at der er tolke nok – hvis vi reelt ønsker, at de døve skal kunne tage del i samfundet.

Hvis en døv ønsker at tage del i f.eks. skolebestyrelsesarbejdet, hvordan sikrer vi så, at der er nok tolkning, så man ikke pludselig støder på loftet på de 50 timer? Eller det kan være døve, der ønsker at tage del i det politiske liv. Det er meget, meget svært, skulle jeg hilse og sige fra vores døveafdeling. Som regel kan de kun være til stede på en enkelt dag af de tre dage, vi holder årsmøde i Enhedslisten, fordi der ikke er tolkning til mere end en dag, og det bliver en noget amputeret politisk deltagelse, hvis det kun er en gang imellem, man kan deltage; det sker også meget ofte, at de ikke kan deltage i de andre møder, vi holder, fordi det ikke er muligt at få tolkning.

Jeg ved ikke, hvordan det er i de andre politiske partier med hensyn til deres døve medlemmer, men jeg mener i hvert fald, at vi skal sikre, at de kan deltage almindeligt i både foreningslivet og det demokratiske liv i Danmark, og at det skal kunne ske fuldstændig ubureaukratisk.

Så er der spørgsmålet om handicaphjælpere. Jeg er fuldstændig enig med fru Marianne Jelved i, at det er meget svært at forstå, at kommunerne ikke er nævnt som nogle af dem, der kan have arbejdsgiveransvaret. Som jeg har været inde på i de korte bemærkninger, er det altså svært at forstå, at der med det her forslag ikke er taget fat på at løse det problem, der er med at sikre anstændige lønvilkår for handicaphjælpere, så vi kan sikre, at der også er et godt personale i fremtiden.

Jeg er fuldstændig enig i, at den enkelte borger skal have mulighed for selv at vælge, hvilke personer borgeren ønsker at have ansat. Det er så intim og vigtig en opgave, at man selvfølgelig selv skal kunne sætte rammerne osv.

Jeg mener, at det må være muligt at finde nogle ordninger for at sikre, at der er ordentlige lønvilkår og ansættelsesvilkår, for at sikre – hvis der opstår problemer, hvad enten det er samarbejdsvanskeligheder eller ting, der kan ske i alle ansættelsesforhold, nemlig sygdom, graviditet, barsel osv. – at det ikke pludselig er den enkelte borger, der skal føres sag imod, og at det ikke er den enkelte borger, der så af sin egen lomme skal betale, men at der er et arbejdsgiveransvar hos kommunen.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan få det på plads nu i forbindelse med det her lovforslag i stedet for det, som alle partierne siger og har sagt mange gange før: Det skal vi se på senere, og det skal vi se på senere. Det er jo ikke et nyt problem, der lige er opstået, men det er noget, som har været på dagsordenen igennem lang, lang tid.

Så vi vil afvente udvalgsarbejdet og se, hvad der bliver fundet af løsninger på de forskellige problemer, før vi tager endelig stilling til, hvad vi vil stemme.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det Ny Alliances ordfører, hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Det her forslag er jo et af de fornuftige, måske endda det mest fornuftige i satspuljeaftalen. Personligt er jeg meget glad for de ting, man har opnået i forbindelse med kvinder og børn i kvindekrisecentrene. Der er også en række andre rigtig gode ting.

Men jeg har som andre ordførere hæftet mig ved det, der handler om problemerne i forbin-

delse med tolke for døve. Jeg har lagt mærke til, at der er et forsøg i gang, som skal evalueres engang til august, og jeg forstår også, at det er tanken, at det her først skal gælde fra 2009. Men jeg håber virkelig, at ministeren kan forsikre os om, at det her ikke ender i det, som man har meldt fra de forskellige foreninger om, at det er ved at ville æde sig op i bureaukrati. Jeg håber virkelig, at det kan ordnes under udvalgsbehandlingen, så vi kan få sikkerhed for, at det ikke bliver noget overbureaukratiseret noget, der ender i administration.

Ellers er alt i det her forslag godt, og vi støtter det helhjertet.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det velfærdsministeren.

Kl. 15:14

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Tak for de mange positive ord. Der har jo været forskellige spørgsmål til de temmelig mange forslag, der er samlet i det her enkelte lovforslag.

Noget af det, som de fleste har været inde på, er hele spørgsmålet om den sociale tolkeordning for døve. Det er jo, synes jeg, et rigtig godt forslag, der illustrerer vores ønske om, at også mennesker med handicap skal kunne leve et liv så tæt på det normale liv som muligt. Derfor skal det jo helst være skruet sådan sammen, at det bedst muligt tilfredsstiller de behov, der er, og det er jeg selvfølgelig fuldstændig med på at diskutere under udvalgsbehandlingen, eller hvordan vi nu griber det an. Det er noget, der skal komme mennesker med hørehandicap til gode, og derfor skal vi selvfølgelig lave det så godt som muligt, men det er jo ikke noget, vi har haft store erfaringer med ud over den forsøgsordning, der har været.

Dansk Folkepartis ordfører havde en lang række meget konkrete spørgsmål med hensyn til hjemmetræning af egne børn. Disse spørgsmål synes jeg egner sig bedst til at blive besvaret skriftligt, da de går meget på, hvilke metoder

man kunne bruge, og hvordan man vurderer metoderne osv. osv.

Der har også været spørgsmål om den brugerstyrede assistentordning, bl.a. spørgsmålet om, hvorvidt kommunen kunne gå ind og være arbejdsgiver. Jeg vil sige: Når det ikke står direkte i lovforslaget, afspejler det sådan set, at handicaporganisationerne, KL, også kommunerne, ikke har ønsket det, og jeg er åben over for, at det kan være en valgmulighed, altså at de handicappede selv kan vælge kommunen, hvis de ønsker det, men jeg tror, at bekymringen hos handicaporganisationerne har været, at kommunen kom for tæt på. Det er jo alt sammen noget, vi kan afvente vil ske i god ro og orden.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:17

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 21. april 2008, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet er hævet. (Kl. 15.18).